

Uue aasta laul.

Bisil: Oh armsad hinged armo taimed:

Oh laulgem rõõmfast Jummalale!
Et Ta suurt head meile teind.
Üts aast' on möda läinud jälle,
Ja meie Tamma armo näind;
Uut aastat annab jälle meile,
Sest laulgem rõõmfast Jummalale.

Kui watan täenna selja tahha
Se aasta peal, mis möda läind,
Siis pean heitma pölvil' mahha,
Sest ollen paljo patto tein'd.

Ma passun: Jeesand! anna andeks.
Mo patto sünd, oh anna andeks!

Weel Jeesand, olle armolinne
Mo waisto, ni kui tännini.
Mo Jesus minno armokenne,
Mind sada issa eddasi.
Kui Sinno armo al ma ollen,
Siis eggas aial römisus ellan.

Ei nimmeta ma üksnes ennast
So ette Jeesand passudes,
Keit meie rahvast, maasi ja linnast,
Reid toon So ette öhfades.
Keit seisust lasse õnne leida,
Ja meie peale armo heida.

Oh önnista So foggodusse,
So falli fönna sulutust,
So Saframentid piühitisesse,
So rahvast kela lähutust;
So teenrid täitko Sinno väggi,
Ja Sionile issa liggt.

Keit ristirahva juhhatajad
Oh Jummal! läitse önnista.
Mei' fallist rigi Wallitsejad,
Kui silma terra läitse Sa,
Lass' tedda kana meile jäda,
Ja Sinnult önnitamist sada.

Kes lohtus on õigusse moistjad,
Neid aita seadusi piddada,
Et need, kes on õigusse otsjad
Ra wöttalaid Sind tännada.
Kes ilma sütä, sago armo,
Kes ladde, kawval, fangest hirmo.

Oh önnista föik soli soiad,
Kus saab nvor suggu öppetust,
Seal laswatalse türed, poed,
Et pärrissid So önnistust;